

सन (वासन *Kleid* und वासना = मिथ्याज्ञान) PRAB. 50, 12. *ausreissen* und zugleich *zu Grunde richten*: संघातवान्यथा वेणुनिर्विडो वेणुनिर्वृतः । न शक्यः स समुच्छेत्तुं दुर्वलो ऽपि तथा नृपः ॥ PĀNĀT. III, 57 (vgl. HIT. IV, 26). *ausrotten*, *vernichten*: ये समुच्छिच्छिदुर्ज्ञातीन् MBH. 3, 2727. 12, 3797.

— परि 1) *auf beiden Seiten abschneiden, beschneiden*: अमूलं वा उभयतः परिच्छिन्नं रत्नः CAT. Br. 1, 1, 2, 4. 3, 1, 2, 13. तृणम् LIT. 2, 1, 6. — 2) *abschneiden*: वासतो ऽर्धं परिच्छिद्य MBH. 3, 2593. *zerschneiden, verstümmeln*: ते निपेतुः परिच्छिन्ना भूमा रामस्य सायकैः R. 3, 32, 26. — 3) *abscheiden, absondern*: शतेन शतेन वत्सान्पाययति पयः । शतेन परिच्छिद्येत्यर्थः SIDDH. K. zu P. 2, 3, 27. — 4) *nach allen Seiten abgrenzen, genau bestimmen, genau angeben, richtig abschätzen, sich Gewissheit über Etwas oder Jmd verschaffen* Z. d. d. m. G. 7, 310, N. 1. P. 2, 1, 28, Sch. यस्य न चानुबन्धि यशः परिच्छेत्तुमियतयात्सम् RAGH. 6, 77. RĀGA-TAR. 4, 206. गतिः शक्या परिच्छेत्तुं न ह्यदुर्तविधेर्विधेः VID. 199. मध्यस्या भगवती नै गुणदोषतः परिच्छेत्तुमर्हति MĀLAY. 13, 20. परिच्छिन्नप्रभावविर्त्ति मया न च विज्ञुना KUMĀRAS. 2, 58. कथं नाम प्राणिन आत्मानं परं चापरिच्छिद्य शक्तिः परापकारैर्वर्त्तते PĀNĀT. 161, 24. परात्मनोः परिच्छिद्य शक्त्यादीनां बलाबलम् RAGH. 17, 59. (तम्) शीर्षच्छेद्यं परिच्छिद्य *nachdem er sich vergewissert hatte, dass dieser verdiene den Kopf zu verlieren*, 13, 51. विश्वं वै ब्रह्मन्तन्मात्रं संस्थितं विज्ञुमायया । ईश्वरेण परिच्छिन्नं कालेनाव्यक्तमूर्तिना ॥ BṚĪG. P. 3, 10, 12 (BURN.: *apparatt à l'existence avec ses divisions, par la volonté de l'Être suprême*). परिच्छिन्नं *begrenzt, beschränkt*: परिच्छिन्नं न सर्वोपादानम् KAP. 1, 77. Sch. zu KAP. 1, 28, 49, 50. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 36. — Vgl. परिच्छिन्ति u. s. w.

— विपरि ringsherum *abschneiden, beschneiden, zerschneiden*: विपरिच्छिन्नमूलो ऽपि न विषीदेत् MBH. 3, 4513.

— प्र 1) *abreissen, abschneiden; zerschneiden, zerhauen, spalten, durchbohren*: तांस्त्वं प्रच्छिन्धि वरुण पुरा दिष्टापुरायुषः AV. 10, 3, 16. 12, 3, 51. शीर्षाणि CAT. Br. 1, 6, 2, 2. 5, 3, 2, 3. पर्णम् 1, 7, 4, 1. मीवाः 2, 1, 2, 16. Haar ĀCV. GRHJ. 1, 17. PĀR. GRHJ. 2, 1. वार्ष्णिः प्रच्छेदं हरति KĀTJ. ÇR. 8, 2, 22. लतावितानगुल्मोश्च शलाकाकुशपर्वतान् । केचित्कुठारिष्ठङ्गैश्च दानैश्च प्रचिच्छिदुः ॥ R. GOAR. 2, 87, 9. प्रचिच्छेद् मुष्टिदेशे मरुद्धः नुः MBH. 6, 3709. मूलशक्तिपरश्चयान् । भलैर्वृत्रः प्रचिच्छेद् HARIV. 13580. MBH. 3, 11710. पताका चक्रगोप्तरी सर्वोपकरणानि च । लघुकुस्तः प्रचिच्छेद् 7, 1628. तिलशः 7863. — 2) *entreissen, entziehen*: तत्र देवाः प्रयच्छन्ति राक्षसानि-विविधानि च । मुमैः कर्मभिरारब्धाः प्रच्छिन्दन्त्यमुषेषु च ॥ MBH. 12, 9770. — *caus. abschneiden lassen*: मरुत्तमनः । कौरा प्रच्छेदयामास MBH. 12, 686. प्रवृद्धानां वृत्ताणां शाखां प्रच्छेदयेत्तया 2637.

— संप्र *zerschneiden, zerhauen, spalten*: ततः शस्त्राणि मूलानि निशितानि सकृन्नशः । अस्त्रवोर्येण मरुता दितिः संप्रचिच्छेद् ॥ HARIV. 13613.

— प्रति *abreissen, abschneiden*: तृणमुभयतः प्रतिच्छिद्य (v. l. प्रच्छिद्य) ÇĀNKH. ÇR. 1, 6, 6. *mit Zerhauen, Spalten u. s. w. Jmd (acc.) antworten*: तांश्च सात्यकिः । नारुचिः प्रतिविच्छेद् MBH. 7, 4848.

— वि 1) *zerreissen, zerbrechen, spalten, trennen, unterbrechen*: यद्वा नकुलो विच्छिद्य संघात्यद्वि पुनः । एवा कामस्य विच्छिन्नं संधैह वीर्यावति ॥ AV. 6, 139, 5. (मूलम्) विचिच्छेद् हरिश्चिषुभिः सकृन्ना BṚĪG. P. 8, 11, 31. विच्छिद्य तौ शर्वीरौ निकुम्भम् HARIV. 8330. वि वा एतस्य

यज्ञप्रच्छिद्यते TS. 1, 3, 4, 3. 7, 4, 5. 7, 1, 5, 5. CAT. Br. 4, 3, 2, 10. 7, 1, 2, 11. प्राणम् 8, 1, 4, 6. 14, 4, 2, 22. KHAND. UP. 6, 7, 1. विच्छिद्यमाने ऽपि कुले *zu Grunde richten* BHATT. 3, 52. विच्छिन्न = विभक्त TRIK. 3, 3, 362. H. an. 3, 416. MED. n. 132. *auseinandergerissen, nicht zusammenhängend, getrennt; unterbrochen, gestört*: विच्छिन्नमृदितसन्नः R. 5, 13, 36. यदर्थं विच्छिन्नं भवति कृतसंधानमिव तत् ÇĀK. 9. किरणाः VARĪH. BRH. S. 29, 9. रेखाः 67, 76. विच्छिन्नबलकर्मभिः RĀGA-TAR. 1, 179. °प्रसरा विद्या 3, 32. °धूमप्रसर RAGH. 16, 20. कर्मन् BHART. 1, 95. तिमिरप्रवेशविच्छिन्ना (दृष्टिः) MRĪKĀ. 14, 13. महाभाष्य *fehlend, nicht mehr vorhanden* RĀGA-TAR. 4, 487. विच्छिन्नेषु पथिषु *als die Pfade nicht mehr zusammenhingen, dem Auge in ihrer ganzen Ausdehnung nicht mehr sichtbar waren*, AMAR. 74. अविच्छिन्न *ununterbrochen*: अविच्छिन्नातरगृहा (पुरी) R. 1, 3, 9. चम् गङ्गा RĀGA-TAR. 4, 514. उदकधारा ĀCV. GRHJ. 2, 8. 4, 6. ÇĀNKH. GRHJ. 1, 9. वाताः HARIV. 9874. मैत्री BHART. 1, 96. अश्रुवेग R. 4, 3, 17. मनोगति BṚĪG. P. 3, 29, 11. संस्काराः 7, 11, 13. पात DAÇAK. in BENF. Chr. 179, 16. विच्छिद्य *adv. getrennt von (abl.)*: कामाद्विच्छिद्य वचिन्निगूढः प्रचरति PRAB. 33, 10. *mit Unterbrechungen*: तत्रादितोयवस्तुनि विच्छिद्य विच्छिद्यात्तरिन्द्रियवृत्तिप्रवाहो ध्यानम् (BALL.: *on separate occasions [instead of being uninterruptedly so]*) VEDĀNTAS. (Allah.) No. 134. — 2) *sich spalten*: रेतो ऽस्य विच्छिन्त्यात् TS. 5, 6, 5, 5. — 3) विच्छिन्न = कुटिल *krumm* H. an. 3, 416. — 4) विच्छिन्न = समालब्ध *gesalbt* TRIK. 3, 3, 262. H. an. MED. n. 132. — Vgl. विच्छिन्ति fgg.

— सम् 1) *abschneiden, abhauen; zerschneiden, spalten, durchbohren*: लोमानि AV. 12, 3, 68. अस्मिन्नामृत्समच्छिद्न् (so kann man vermuthen st. अस्तुना) 6, 104, 1. भुजम् — संक्षिप्तम् MBH. 3, 2909. संक्षिद्य बन्धनम् 1, 2242. 3, 543. BṚĪG. P. 1, 13, 40. VID. 239. मांसानि MBH. 13, 2071. संक्षिन्नाश्च परश्चयैः 6, 1790. शरैः — संक्षिद्यमानानां कवचानाम् 4, 2004. वापौघान्संक्षिच्छेद् 3, 707. 3, 7199. तच्चक्रम् — संचिच्छिदुरनेकाधा 7, 1929. (वरुहम्) वाणेन संक्षिन्धि HARIV. 13438. MBH. 1, 8311. BṚĪG. P. 3, 3, 17. 4, 6, 2. 10, 18. संक्षिद्यतौ च गात्राणि *sich gegenseitig Glieder abhauend* MBH. 7, 7918. — 2) *sensum einen Zweifel zerschneiden, entfernen* BṚĪG. 4, 11. BṚĪG. P. 1, 13, 31. 3, 7, 15. प्रश्नम् *eine Frage erledigen* 4, 29, 52.

2. किद् (= 1. किद्) 1) *adj. am Ende eines comp. P. 3, 2, 61. a) abschneidend, zerschneidend, zerbrechend, zerreissend, spaltend, durchbohend*: (शराः) तनुच्छिद्ः MBH. 7, 4636. वाचश्च हृदयच्छिद्ः R. 5, 37, 10. मर्मच्छिद्दो वेदनाः ÇĀNTIC. 1, 16. Vgl. उखं, केशं, पत्तं, वनं. — b) *zu Grunde richtend, vernichtend, entfernend*: ज्योतिषं MBH. 3, 1809. HARIV. 4774. मरुतो वात्यस्येदच्छिद्ः BHART. 1, 46. सद्गतिनं BṚĪG. P. 2, 4, 13. भवं 6, 33. दुःखं 4, 8, 23. मार्गेणाद्यज्ञातच्छिद्ः VID. 33. Vgl. दर्पं, पङ्कं. — 3) *m. Divisor; Nenner eines Bruchs* COLEBR. Alg. 33.

किद्क (von 1. किद्) n. = वज्र Indra's Donnerkeil oder Diamant (vgl. RĀGA-TAR. 4, 51) UṇĀDIK. im ÇKDR.

किद्दो f. nom. act. von 1. किद् *gaṇa* भिदादि zu P. 3, 3, 104. VOP. 26, 192.

किदि (von 1. किद्) 1) *parox. Uṇ. 4, 120. adj. der da abreisst, spaltet u. s. w.* = केतुर Uṇ., Sch. — 2) *oxyt. Uṇ. 4, 144. Axt* Uṇ., Sch.

किदिर् (wie eben) m. Uṇ. 1, 51. 1) *Axt*. — 2) *Schwert* Uṇ., Sch. H. an. 3, 553. MED. r. 136. — 3) *Feuer*. — 4) *Strick (der leicht reisst)* H. an. MED.